

در بهار ۱۹۸۱، ویلیام براودر (۱)، که علاوه بر استادی ریاضیات در دانشگاه پرینستون (۲) عضو کمیته ملی تحقیقات در ایالات متحده آمریکا است، نظر این کمیته را به این نکته جلب کرده در آن کشور پشتیبانیهای لازم از پژوهش در ریاضیات و تامین سایر نیازهای این رشته علوم پایه به عمل نمی آید. به دنبال طرح این مطلب و حساسیت و فوریت آن، کمیته ملی تحقیقات، کمیته ویژه ای را برای بررسی این امر، تشکیل داد.

ریاست این کمیته ویژه به عهده ادوارد دیوید (۳) گذاشته شد. دیوید که دکترای مهندسی برق خود را در سال ۱۹۵۰ از ام. آی. تی (۴) گرفته است، در حال حاضر مشاوری علمی کاخ سفید و رئیس بخش تحقیقات و مهندسی کمپانی اکسون (۵) است. حاصل مطالعات این کمیته که در گزارش ویژه ای درج شده به "گزارش دیوید" شهرت پیدا کرده است. در این کمیته علاوه بر ریاضی دانان

صاحب نام، اشخاص سرشناس دیگری مانند جی. وایز نر (۶) رئیس سابق ام. آ. آی. تی و م. گلدبرگر (۷) رئیس کلتک (۸) نیز عضویت داشته اند.

"گزارش دیوید" به طور خلاصه بیانگر این نکته است که موفقیت‌های چشمگیر ریاضیات در آمریکا طی دهه پانزده سال اخیر، نتیجه سرمایه‌گذاری‌های دهه ۱۹۶۰ است و بی‌توجهی به این رشته در دهه ۱۹۷۰ احتمالاً "عواقب ناگواری، نه تنها برای ریاضیات، بلکه برای همه رشته‌های علمی و فنی را در دهه‌های آینده به همراه خواهد داشت".

نتایج این گزارش از ابعاد گوناگونی می‌تواند در جامعه ما مورد توجه قرار گیرد. نخست، کم‌اهمیت بودن پژوهش در کلیه رشته‌ها و جدی نبودن فعالیت‌های تحقیقاتی در محیط‌های دانشگاهی ما و حاکم بودن مشکلات و گرفتاری‌های اولیه، و دوم، عدم اقبال استعدادهای برجسته به رشته‌های نظیر ریاضی است. در این زمینه اقدامات اساسی و برنامه‌ریزی‌های اصولی بایستی مدنظر برنامه‌ریزان علمی، قرار گیرد.

توضیحات

Princeton	(۲)	William Browder	(۱)
Exxon	(۵)	M.I.T	(۴)
Col Tech	(۸)	M. Goldberger	(۷)
		J. Wiesner	(۶)

Renewing U.S. Mathematics, Critical Resource for the future ,
National Academy Press, Washington, D.C. 1984 .

